ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 10.9.2025 г.
COM(2025) 478 final

ANNEX

ПРИЛОЖЕНИЕ

към

Предложение за Решение на Съвета

за подписване, от името на Съюза, на Споразумението за цифрова търговия между Европейския съюз и Република Корея

ПРИЛОЖЕНИЕ

СПОРАЗУМЕНИЕ
ЗА ЦИФРОВА ТЪРГОВИЯ
МЕЖДУ ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ
И РЕПУБЛИКА КОРЕЯ

Европейският съюз, наричан по-долу „Съюзът“,

и

Република Корея, наричана по-долу „Корея“,

наричани по-долу заедно „страните“ или поотделно „страната“,

КАТО НАДГРАЖДАТ своето задълбочено и дългогодишно партньорство, основано на общите принципи и ценности, отразени в Рамковото споразумение между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Република Корея, от друга страна, съставено в Брюксел на 10 май 2010 г. (наричано по-долу „Рамковото споразумение“), привеждайки в действие неговите разпоредби относно търговията;

КАТО ЖЕЛАЯТ да задълбочат зоната за свободна търговия, създадена със Споразумението за свободна търговия между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Република Корея, от друга страна, съставено в Брюксел, на 6 октомври 2010 г. (наричано по-долу „Споразумението за свободна търговия“);

КАТО ПРИЗНАВАТ Цифровото партньорство между ЕС и Корея (наричано по-долу „Цифровото партньорство“), подписано на 28 ноември 2022 г., като инициатива за насърчаване на сътрудничеството между Съюза и Корея в различни области на цифровата икономика и за създаване на възможности за съвместни инициативи и дейности в нови и нововъзникващи области на цифровата икономика;

КАТО ПРИЗНАВАТ принципите за цифрова търговия между ЕС и Корея (наричани по-долу „принципите за цифрова търговия“), подписани на 30 ноември 2022 г., като ключов резултат от Цифровото партньорство между ЕС и Корея, отразяващ съвместния ангажимент на страните за отворена цифрова икономика и осигуряващ обща рамка за стимулиране на цифровата търговия;

КАТО ПРИЗНАВАТ значението на цифровата икономика и цифровата търговия и обвързаността на продължаващия икономически успех с общата способност на страните да използват технологичния напредък за усъвършенстване на съществуващите предприятия, за създаване на нови продукти и пазари и за подобряване на ежедневието;

КАТО ПРИЗНАВАТ икономическите възможности за предприятията и по-широкия достъп до стоки и услуги за потребителите, произтичащи от цифровата икономика и цифровата търговия;

ТВЪРДО РЕШЕНИ да задълбочат икономическите си отношения в нови и нововъзникващи области в контекста на двустранните си преференциални търговски отношения;

РЕШЕНИ да укрепят своите двустранни преференциални търговски отношения като част от цялостните отношения помежду си по начин, който е съгласуван с тези отношения, и като отчитат, че настоящото споразумение ще създаде нова конюнктура за развитието на цифровата търговия между страните;

КАТО ПОДЧЕРТАВАТ колко е важно да насърчават откритата, прозрачна, недискриминационна и предвидима регулаторна среда за улесняване на цифровата търговия;

КАТО ПРИЗНАВАТ значението на сигурното и отговорно развитие и използване на цифровите технологии за изграждане на общественото доверие;

КАТО СПОДЕЛЯТ виждането, че цифровата търговия е ключов фактор за устойчивото развитие и допринася за екологичната и цифровата трансформация на техните икономики и като имат предвид следователно, че правилата за цифровата търговия трябва да бъдат ориентирани към бъдещето и да следват тенденциите в иновациите и нововъзникващите технологии;

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ отново своя ангажимент към принципите на устойчивото развитие, залегнали в Споразумението за свободна търговия;

РЕШЕНИ да укрепят икономическите, търговските и инвестиционните връзки помежду си в съответствие с целите за устойчиво развитие — в неговото икономическо, социално и екологично измерение — и да насърчават цифровата търговия в рамките на настоящото споразумение по такъв начин, че да се постигнат високи равнища на опазване на околната среда и защита на труда, и при зачитане на относимите международно признати стандарти и международни споразумения;

УБЕДЕНИ, че цифровата търговия подпомага предприемачеството и дава възможност на предприятията от всякакъв мащаб да участват в световната икономика, като засилва оперативната съвместимост, иновациите, конкуренцията и достъпа до информационни и комуникационни технологии, по-специално за жените предприемачи и микро-, малките и средните предприятия, като същевременно насърчава цифровото приобщаване на групи и лица, които може да се сблъскват непропорционално с пречки по отношение на цифровата търговия;

КАТО ПРИЗНАВАТ значението на прозрачността в международната търговия и международните инвестиции, която е в полза на всички заинтересовани лица, и потвърждават отново ангажиментите на съответните страни, отразени в Споразумението за свободна търговия;

КАТО СЕ СТРЕМЯТ да установят съвременна и динамична рамка за сътрудничество, която съответства на бързоразвиващата се и променяща се цифрова икономика и цифрова търговия;

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ своето право да извършват регулаторна дейност в рамките на своята територия, за да постигат законни цели на политиката;

КАТО ДОПЪЛВАТ водещата роля на страните на международно и регионално равнище в преследването на амбициозни показатели, правила и стандарти за цифровата икономика и цифровата търговия;

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ ангажимента си към Хартата на Организацията на обединените нации, подписана на 26 юни 1945 г. в Сан Франциско, и като имат предвид принципите, залегнали във Всеобщата декларация за правата на човека, приета от Общото събрание на Организацията на обединените нации на 10 декември 1948 г.;

КАТО НАДГРАЖДАТ своите съответни права и задължения съгласно Споразумението за създаване на Световната търговска организация (наричано по-долу „Споразумението за СТО“), съставено в Маракеш на 15 април 1994 г., и други многостранни и двустранни споразумения и международни инструменти за сътрудничество, по които те са страна,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

ГЛАВА ПЪРВА

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 1

Цел

1. Целта на настоящото споразумение е да улесни цифровата търговия между страните, да осигури правна сигурност за предприятията и потребителите, участващи в нея, да подобри тяхната защита при цифровите трансакции и да насърчи отворената, свободна и справедлива онлайн среда в съответствие с разпоредбите на настоящото споразумение.

2. Настоящото споразумение се прилага в контекста на Рамковото споразумение и, заедно със Споразумението за свободна търговия, създава зоната за свободна търговия в съответствие с член XXIV (Териториално приложение — Граничен трафик — Митнически съюзи и зони за свободна търговия) от Общото споразумение за митата и търговията (1994) (наричано по-долу „ГАТТ (1994)“) и член V (Икономическа интеграция) от Общото споразумение по търговията с услуги (наричано по-долу „ГАТС“).

ЧЛЕН 2

Приложно поле

1. Настоящото споразумение се прилага за мерките на някоя от страните, засягащи търговията по електронен път.

2. Настоящото споразумение не се прилага за:

а) аудиовизуалните услуги;

б) услугите или дейностите, предоставяни или извършвани при упражняване на държавна

власт; и

в) данните, съхранявани или обработвани от някоя от страните или от името на някоя от страните, или за мерките, свързани с такива данни[1], включително мерките, свързани със събиране, съхранение или обработване на тези данни, освен в случаите, предвидени в член 16 (Отворени правителствени данни).

ЧЛЕН 3

Право на регулиране

Страните потвърждават отново правото си да приемат регулаторни мерки в рамките на своите територии за постигане на законни цели на политиката в области като общественото здравеопазване, социалните услуги, общественото образование, безопасността, опазването на околната среда или обществените нрави, социалната закрила или защитата на потребителите, защитата на неприкосновеността на личния живот и личните данни, както и насърчаването и опазването на културното многообразие.

ЧЛЕН 4

Определения

За целите на настоящото споразумение:

а) „дейности, извършвани при упражняване на държавна власт“ означава дейности, които не се извършват нито на търговска основа, нито в конкуренция с един или повече икономически оператори;

б) „търговско електронно съобщение“ означава електронно съобщение, което се изпраща с търговска цел на електронен адрес на лице чрез далекосъобщителна услуга,

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че сред тези мерки са и мерките, свързани с изчислителни съоръжения или мрежови елементи, използвани за събирането, съхранението или обработването на такива данни.

предлагана на обществеността на общо основание[2], включващо най-малко електронна поща, текстови и мултимедийни съобщения (SMS и MMS) и, доколкото е предвидено в законовите или подзаконовите разпоредби на някоя от страните, други видове електронни съобщения;

в) „потребител“ означава всяко физическо лице, което участва в цифрова търговия не за професионални цели;

г) „електронна автентификация“ означава процес или действие за проверка на самоличността на физическо или юридическо лице, участващо в електронна комуникация или трансакция, или за гарантиране на цялостността на електронна комуникация;

д) „електронно фактуриране“ означава обмен на документ за електронна фактура между продавач и купувач;

е) „електронна фактура“ означава фактура, която е издадена, предоставена и получена в структуриран формат на данните, който позволява автоматичното ѝ електронно обработване;

ж) „електронни плащания“ означава прехвърляне от страна на платеца на парично вземане към дадено лице, което е приемливо за получателя и се осъществява по електронен път, но не включва платежни услуги на централни банки, включващи сетълмент между доставчици на финансови услуги;

з) „услуга за електронна препоръчана поща“ означава услуга, която позволява предаването на данни между лица по електронен път, предоставя доказателство във връзка с обработката на предаваните данни, включително доказателство за изпращането и получаването на данните, и защитава предаваните данни срещу риск от загуба, кражба, повреда или непозволено изменение;

и) „електронен подпис“ означава данни в електронна форма, които са включени или са

---

[2] От съображения за правна сигурност това определение не засяга способността на Корея да регулира търговските електронни съобщения, изпращани чрез необществени далекосъобщителни услуги.

добавени към електронно съобщение с данни или са логически свързани с него и които могат да се използват за идентифициране на подписващия по отношение на съобщението с данни и указват неговото одобрение за информацията, съдържаща се в съобщението с данни;

й) „предаване по електронен път“ означава предаване, извършено чрез всякакви електромагнитни средства и включващо съдържанието на предаването;

к) „краен потребител“ означава физическо или юридическо лице, което купува или се абонира за услуга за достъп до интернет от доставчик на услуга за достъп до интернет;

л) „финансова услуга“ означава финансова услуга съгласно определението в член 7.37, параграф 2 (Обхват и определения) от Споразумението за свободна търговия;

м) „правителствени данни“ означава данни, притежавани или държани от което и да е равнище на управление или от публична институция[3];

н) „юридическо лице“ означава всеки правен субект, надлежно учреден или организиран по друг начин съгласно приложимото право с цел печалба или с друга цел, частна или държавна собственост, включително всяко търговско предприятие, доверително управление, събирателно дружество, съвместно предприятие, еднолично дружество или сдружение[4];

о) „мярка“ означава всяка мярка, приета от дадена страна, независимо дали във вид на закон, подзаконов акт, разпоредба, процедура, решение, административно действие или под каквато и да било друга форма;

п) „мерки на някоя от страните“ означава мерките, приети или запазени в сила от:

i) органите на централната власт или регионалните или местните органи на управление; и

---

[3] От съображения за правна сигурност се уточнява, че понятието „публична институция“ следва да се разбира в съответствие с правото на всяка от страните.

[4] Всички форми на търговско присъствие на дадено юридическо лице, включително негов клон или представителство, се третират по същия начин като юридическо лице съгласно настоящото споразумение.

ii) неправителствените организации, изпълняващи правомощия, делегирани им от органите на централната власт или от регионалните или местните органи на управление;

р) „лични данни“ означава всяка информация, свързана с физическо лице, чиято самоличност е установена или може да бъде установена[5];

с) „услуга“ означава всяка услуга във всеки сектор, с изключение на услугите, предоставяни при упражняването на държавна власт;

т) „доставчик на услуга“ означава всяко физическо или юридическо лице, което предоставя или цели предоставянето на услуга;

у) „услуга, предоставяна при упражняване на държавна власт“ означава услуга съгласно определението в член I, параграф 3, буква в) от ГАТС и член 1, буква б) от приложението относно финансовите услуги към ГАТС, ако е приложимо;

ф) „територия“ означава по отношение на всяка страна зоната, в която се прилага настоящото споразумение в съответствие с член 41 (Териториално приложение);

х) „непоискано електронно търговско съобщение“ означава електронно търговско съобщение, което се изпраща без съгласието на получателя или въпреки неговия изричен отказ; и

ц) „СТО“ означава Световната търговска организация.

ГЛАВА ВТОРА

ПРАВИЛА ЗА ЦИФРОВАТА ТЪРГОВИЯ

РАЗДЕЛ А

[5] От съображения за правна сигурност се уточнява, че това включва лична кредитна информация.

ОСНОВАНИ НА ДОВЕРИЕ ПОТОЦИ ОТ ДАННИ

ЧЛЕН 5

Трансгранични потоци от данни

1. Страните са поели ангажимент да гарантират трансгранично прехвърляне на данни с цел улесняване на цифровата търговия, като същевременно признават, че всяка страна може да има свои собствени регулаторни изисквания в това отношение.

2. За тази цел никоя от страните не може да приема или запазва в сила мерки, с които се забранява или ограничава трансграничното прехвърляне на данни между страните, като:

а) изисква използването на изчислителни съоръжения или мрежови елементи на територията на страната с цел обработка на данните, включително като налага използването на изчислителни съоръжения или мрежови елементи, които са сертифицирани или одобрени на територията на страната;

б) изисква локализирането на данните на територията на страната с цел съхранение или обработка;

в) забранява съхранението или обработката на данните на територията на другата страна;

г) обвързва трансграничното прехвърляне на данни с използването на изчислителни съоръжения или мрежови елементи на територията на страната или с изискванията за локализиране на територията на страната;

д) забранява прехвърлянето на данни на територията на страната; или

е) изисква одобрението на страната преди прехвърлянето на данни на територията на

другата страна[6].

3. Разпоредбите на настоящия член по никакъв начин не възпрепятстват приемането или запазването в сила от някоя от страните на мярка, която е в противоречие с параграф 2, за постигане на законна цел на обществената политика[7], при условие че мярката:

а) не се прилага по начин, който би представлявал средство за своеволна или неоправдана дискриминация или прикрито ограничение на търговията; и

б) не налага ограничения върху прехвърлянето на информация или използването или разположението на изчислителни съоръжения, които надвишават необходимите за постигането на целта.

4. Настоящият член се прилага за трансграничното прехвърляне на финансови данни от доставчик на финансови услуги, когато обработването на такива данни се изисква в

---

[6] От съображения за правна сигурност се уточнява, че параграф 2, буква е) не възпрепятства никоя от страните да:

а) подлага на одобрение използването на конкретен инструмент за прехвърляне или на конкретно трансгранично прехвърляне на данни на основания, свързани със защитата на личните данни и неприкосновеността на личния живот, в съответствие с член 6;

б) изисква сертифицирането или оценяването на съответствието на продукти, услуги или процеси в областта на информационните и комуникационните технологии, включително изкуствен интелект, преди тяхното пускане на пазара или използване на нейна територия, за да се гарантира спазване на законовите и подзаконовите актове, съответстващи на настоящото споразумение, или за целите на киберсигурността, в изпълнение на параграф 3 от настоящия член и на член 6, параграф 4, член 27 (Пруденциални изключения), член 28 (Общи изключения) и член 29 (Изключения във връзка със сигурността); или

в) изисква от субектите, обработващи данни, защитени с права върху интелектуална собственост или със задължения за поверителност, произтичащи от законовите и подзаконовите актове на някоя от страните, съвместими с настоящото споразумение, да зачитат тези права или задължения, когато прехвърлят данните отвъд границите, включително по отношение на постъпили искания за достъп от съдилища и органи на трети държави, в съответствие с член 28 (Общи изключения).

[7] За целите на настоящия член понятието „законна цел на обществената политика“ се тълкува по обективен начин и дава възможност да бъдат преследвани цели като защитата на обществената сигурност, обществения морал, живота или здравето на хората, животните или растенията, опазването на обществения ред, защитата на други основни интереси на обществото, като например безопасността онлайн, киберсигурността, безопасния и надежден изкуствен интелект или защитата срещу разпространението на дезинформация, или други подобни цели от обществен интерес, като се отчита развиващият се характер на цифровите технологии.

хода на обичайната дейност на този доставчик на финансови услуги[8]. Параграф 2, букви а)—г) не се прилагат за разпоредбите, предвидени в член 11, параграф 1 и в член 14-2, параграф 7 от Наредбата на Корея относно надзора на електронни финансови трансакции (Известие № 2025-4 от 5 февруари 2025 г. на Корейската комисия за финансови услуги) за прилагане на Закона за електронните финансови трансакции (Закон № 19734 от 14 септември 2023 г.)[9].

5. От съображения за правна сигурност се уточнява, че параграфи 3 и 4 не засягат тълкуването на други изключения в настоящото споразумение и тяхното прилагане по отношение на настоящия член, нито правото на някоя от страните да се позове на някое от тях.

6. Страните правят преглед на прилагането на настоящия член и оценяват неговото функциониране в срок от три години от влизането в сила на настоящото споразумение. Всяка страна може по всяко време да поиска от другата страна да преразгледа списъка на ограниченията, изброени в параграф 2. Такова искане се разглежда с необходимото внимание.

---

8 Съгласно член 3 (Право на регулиране), в съответствие с настоящото споразумение, страните потвърждават отново правото си да приемат регулаторни мерки в рамките на своите територии за постигане на законни цели на политиката.

9 Мерките, приети или запазени в сила съгласно разпоредбите, посочени в настоящия параграф, не може да забраняват прехвърлянето на финансови данни под каквато и да било форма за целите на обработката им извън територията на Корея.

ЧЛЕН 6

Защита на личните данни и неприкосновеността на личния живот

1. Страните признават, че физическите лица имат право на защита на личните данни и неприкосновеността на личния живот и че високите стандарти в това отношение допринасят за увеличаване на доверието на потребителите в цифровата икономика и за развитието на търговията.

2. За тази цел всяка страна приема или запазва в сила правна рамка, предвиждаща защитата на личните данни на физическите лица, участващи в цифрова търговия.

3. При разработването на своята правна рамка за защита на личните данни всяка страна следва да вземе предвид принципите и насоките, разработени от съответните международни органи във връзка с основни принципи като законосъобразност, качество на данните, конкретизиране на целта, ограничаване на събирането и използването, ограничено съхранение на данни, сигурност на данните, прозрачност, отчетност, юридически упражняеми права на физическите лица, като право на достъп, коригиране, заличаване, независим надзор и ефективна правна защита.

4. Всяка от страните гарантира, че нейната правна рамка, приета или запазена в сила съгласно параграф 2, осигурява недискриминационна защита на личните данни за физическите лица.

5. Разпоредбите на настоящото споразумение не възпрепятстват по никакъв начин някоя от страните да приема или запазва в сила мерки за защита на личните данни и неприкосновеността на личния живот, включително по отношение на трансграничното прехвърляне на лични данни, при условие че правото на страната предвижда инструменти, позволяващи такова предаване при условия с общо приложение[10] за защита на предаваните данни.

---

[10] От съображения за правна сигурност се уточнява, че „условия с общо приложение“ се отнася до условия, формулирани по обективен начин, които се прилагат хоризонтално за неидентифициран брой икономически оператори и по този начин обхващат редица ситуации и случаи.

6. Всяка от страните информира другата страна за всяка мярка, които може да приеме или запази в сила в съответствие с параграф 5.

7. Всяка от страните публикува информация относно защитата на личните данни и неприкосновеността на личния живот, която тя предоставя на физическите лица, участващи в цифрова търговия, включително насоки за това как:

а) физическите лица могат да потърсят правна защита; и

б) предприятията могат да спазват законовите изисквания.

8. Страните полагат усилия да обменят информация и да споделят опит относно използването на механизмите за прехвърляне на лични данни, когато е целесъобразно.

РАЗДЕЛ Б

СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 7

Мита върху предаването на съдържание по електронен път

1. Страните не налагат мита върху предаването на съдържание по електронен път.

2. От съображения за правна сигурност се уточнява, че параграф 1 не възпрепятства никоя от страните да налага вътрешни данъци, такси или други вземания върху предаването на съдържание по електронен път по начин, който не е несъвместим с настоящото споразумение.

ЧЛЕН 8

Без предварително разрешение

Всяка от страните се стреми да не изисква предварително разрешение единствено на основание, че дадена услуга се предоставя онлайн[11], нито да приема или запазва в сила други изисквания с равностойно действие.

ЧЛЕН 9

Електронни договори

Всяка страна се стреми да гарантира, че договорите могат да се сключват по електронен път и че нейното право не създава пречки пред използването на електронни договори, нито води до отричане на правното действие и валидността на договорите само на основание, че те са сключени по електронен път.

ЧЛЕН 10

Електронна автентификация и електронни подписи[12]

1. Никоя от страните не следва да отрича правното действие, правната валидност и допустимостта като доказателство в съдебни производства на електронен документ или електронен подпис единствено въз основа на това, че е в електронна форма.

2. Никоя от страните не приема, нито запазва в сила мерки, с които:

а) се забранява на страните по дадена електронна трансакция съвместно да определят подходящия метод за електронна автентификация или електронен подпис за тази трансакция; или

---

11 Услуга се предоставя онлайн, когато се предоставя по електронен път и без едновременното присъствие на страните.

12 От съображения за правна сигурност се уточнява, че нищо в настоящия член не възпрепятства някоя от страните да придаде по-голяма правна сила на електронен подпис, който отговаря на определени изисквания, като например посочване, че електронно съобщение с данни не е било променено, или проверка на самоличността на подписващото лице.

б) страните по електронна трансакция се лишават от възможността да удостоверят пред съдебните и административните органи факта, че тяхната трансакция отговаря на всички правни изисквания във връзка с електронната автентификация или електронния подпис.

3. Независимо от параграф 2, всяка страна може да изиска за определена категория трансакции начинът за електронна автентификация или електронният подпис да бъдат сертифицирани от орган, акредитиран в съответствие с правото на тази страна, или да отговарят на определени стандарти за ефективност, които са обективни, прозрачни и недискриминационни и се отнасят само до специфичните характеристики на съответната категория трансакции, в съответствие с нейното право.

4. Доколкото това е предвидено в нейните законови или подзаконови актове, всяка от страните прилага параграфи 1—3 за електронните печати, електронните времеви печати и електронно регистрираните услуги за доставка.

5. Страните насърчават използването на оперативно съвместима електронна автентификация.

6. Страните могат да работят заедно на доброволна основа за насърчаване на взаимното признаване на електронните подписи.

ЧЛЕН 11

Изходен код

1. Никоя от страните не изисква прехвърляне или достъп до изходния код на софтуер, притежаван от физическо или юридическо лице от другата страна, като условие за вноса, износа, разпространението, продажбата или използването на такъв софтуер или на продукти, съдържащи такъв софтуер, на или от нейна територия.

2. От съображения за правна сигурност се уточнява, че:

а) член 27 (Пруденциални изключения), член 28 (Общи изключения) и член 29

(Изключения във връзка със сигурността) може да се прилагат за мерки на някоя от страните, приети или запазени в сила в контекста на процедура за сертифициране;

б) параграф 1 не се прилага за доброволното прехвърляне или предоставяне на достъп до изходен код на софтуер на търговска основа от физическо или юридическо лице от другата страна, като например в контекста на сделка за възлагане на обществена поръчка или свободно сключен договор; и

в) параграф 1 не засяга правото на регулаторните органи, правоприлагащите органи или съдебните органи на някоя от страните да изискват изменение на изходния код на софтуера с цел спазване на нейните законови или подзаконови актове, които не са несъвместими с настоящото споразумение.

3. Никоя от разпоредбите в настоящия член не засяга по никакъв начин:

а) правото на регулаторните органи, правоприлагащите органи, съдебните органи или органите за оценяване на съответствието[13] на дадена страна да изискват прехвърляне или предоставяне на достъп до изходен код на софтуер преди или след вноса, износа, разпространението, продажбата или използването на този софтуер за целите на разследване, инспекция или проучване, за целите на действия по правоприлагане или съдебни производства, за да се гарантира съответствие с нейните законови и подзаконови актове, преследващи законни цели на обществената политика[14], при спазване на гаранциите срещу неразрешено разкриване;

б) изискванията на даден правораздавателен орган, административен съд, орган за защита на конкуренцията или друг компетентен орган на една от страните, имащи за цел да се отстрани нарушение на законодателството в областта на конкуренцията, или изискванията съгласно законовите или подзаконовите нормативни актове на една от страните, които не са несъвместими с настоящото споразумение, да бъде предоставен

---

[13] За целите на настоящия член „орган за оценяване на съответствието“ означава компетентен правителствен орган, агенция или структура на една от страните или неправителствен орган, упражняващ правомощия, делегирани от правителствен орган или структура на някоя от страните, който извършва процедурите за оценяване на съответствието спрямо приложимите законови или подзаконови актове на тази страна.

[14] Те може да включват целите, изброени в бележката под линия към член 5, параграф 3 (Трансгранични потоци от данни).

пропорционален и целенасочен достъп до изходния код на софтуер, който е необходим за преодоляване на пречките пред навлизането на цифровите пазари, за да се гарантира, че тези пазари ще останат конкурентоспособни, справедливи, отворени и прозрачни;

в) защитата и прилагането на правата върху интелектуалната собственост; или

г) правото на дадена страна да предприема мерки в съответствие с член III от Споразумението на СТО за държавните поръчки.

ЧЛЕН 12

Доверие на потребителите в онлайн услугите

1. Страните признават колко важни са прозрачните и ефективни мерки, които повишават доверието на потребителите в електронната търговия.

2. За тази цел всяка от страните приема или запазва в сила мерки, които гарантират ефективна защита на потребителите, участващи в електронна търговия, включително мерки, с които:

а) се забраняват заблуждаващи, измамни и подвеждащи търговски практики, които нанасят вреда или потенциална вреда на потребителите, участващи в електронна търговия;

б) от доставчиците на стоки или услуги се изисква да действат добросъвестно и да спазват лоялните търговски практики;

в) от доставчиците на стоки или услуги се изисква да предоставят пълна, точна и прозрачна информация както за тези стоки или услуги, така и за своята самоличност и данни за контакт[15];

[15] В случай на доставчици на посреднически услуги това включва също самоличността и данните за контакт на действителния доставчик на стоката или услугата.

г) се гарантира безопасността на стоките и, когато е приложимо, на услугите при нормална или разумно предвидима употреба; и

д) на потребителите се предоставя достъп до механизми за правна защита при нарушаване на техните права, включително право на обезщетение в случаите, когато стоките или услугите са платени и не са доставени или предоставени съгласно договореното.

3. За целите на настоящия член понятието „измамни, заблуждаващи и подвеждащи търговски практики“ включва:

а) изказване на съществени неверни твърдения[16], включително неверни твърдения за факти по подразбиране или неверни твърдения по отношение на такива въпроси, като качества, цена, годност за целта, количество или произход на стоките или услугите;

б) рекламиране на стоки или услуги за доставка, без да е налице намерение или разумна възможност да бъде извършена доставката;

в) непредоставяне на стоки или услуги на потребителя, след като потребителят е бил таксуван, освен ако това е обосновано с разумни съображения; или

г) таксуване на потребителя за стоки или услуги, които не са поискани.

4. Страните признават колко е важно потребителите, участващи в електронна търговия, да получават защита на равнище, което не е по-ниско от това, което се предоставя на потребителите, участващи в други форми на търговия.

5. Страните отчитат значението на сътрудничеството между съответните си агенции за защита на потребителите или други относими органи относно дейностите, свързани с трансграничната електронна търговия, както и значението на това да им бъдат възложени подходящи правомощия за правоприлагане с цел да се повиши защитата на потребителите онлайн.

---

16 За целите на настоящия член „съществени неверни твърдения“ се отнася за неверни твърдения, които е вероятно да засегнат поведението на потребителя или решението му да закупи дадена стока или услуга.

6. Всяка страна предоставя публичен и лесен достъп до своите законови и подзаконови нормативни актове за защита на потребителите.

7. Страните признават ползите от механизмите, включително алтернативното разрешаване на спорове, за улесняване на разрешаването на спорове, произтичащи от електронни търговски трансакции.

ЧЛЕН 13

Непоискани електронни търговски съобщения

1. Страните признават колко е важно да се насърчава доверието в електронната търговия, включително чрез прозрачни и ефективни мерки, с които се ограничават непоисканите електронни търговски съобщения. За тази цел всяка от страните приема или запазва в сила мерки, с които:

а) от доставчиците на електронни търговски съобщения се изисква да улеснят способността на получателите[17] да предотвратяват непрекъснатото приемане на такива съобщения; и

б) се изисква съгласието, както е предвидено в правото на всяка страна, на получателите за приемане на електронни търговски съобщения.

2. Независимо от параграф 1, буква б) всяка страна позволява на физическите или юридическите лица, които в съответствие с нейното право са събрали в контекста на доставката на стоки или услуги данните за контакт на получател, да изпращат електронни търговски съобщения до този получател за своите подобни стоки или услуги[18].

---

17 За целите на настоящия член мерките, приети или запазени в сила от Съюза по отношение на получателите, се прилагат за физическите лица. Мерките, приети или запазени в сила от Корея по отношение на получателите, се прилагат за физическите и юридическите лица.

18 От съображения за правна сигурност се уточнява, че това не възпрепятства никоя от страните да изисква съгласието на получателя да получава такива съобщения след изтичането на срок, определен в правото на тази страна, след доставката на стоките или услугите.

3. Всяка от страните гарантира, че електронните търговски съобщения са ясно разпознаваеми като такива, ясно разкриват от чие име са изпратени и съдържат необходимата информация, за да се даде възможност на получателите да поискат изпращането на тези съобщения да бъде преустановено безплатно и по всяко време.

4. Всяка от страните предоставя на получателите достъп до механизми за правна защита срещу доставчици на непоискани електронни търговски съобщения, които не са съобразени с мерките, приети или запазени в сила в съответствие с параграфи 1—3.

5. Страните се стремят да си сътрудничат в подходящи случаи от взаимен интерес по отношение на регулирането на непоисканите търговски електронни съобщения.

ЧЛЕН 14

Сътрудничество по въпросите на цифровата търговия

1. Страните признават значението на Цифровото партньорство за насърчаване на двустранното сътрудничество помежду им в различни области на цифровата икономика и за създаване на възможности за съвместни инициативи и дейности в нови и нововъзникващи области на цифровата икономика.

2. С цел да допълнят сътрудничеството в рамките на Цифровото партньорство и като признават относимото сътрудничество съгласно Споразумението за свободна търговия, включително в рамките на Комитета по търговията и устойчивото развитие, създаден в съответствие с член 15.2, параграф 2 (Специализирани комитети) от Споразумението за свободна търговия, страните обменят информация по регулаторни въпроси в контекста на цифровата търговия, която разглежда следното:

а) признаването и улесняването на оперативно съвместима електронна автентификация и взаимното признаване на електронни подписи;

б) третирането на непоисканите електронни търговски съобщения;

в) защитата на потребителите;

г) най-добрите практики и информация относно трансграничната логистика; и

д) други въпроси, свързани с развитието на цифровата търговия, включително посочените в принципите за цифрова търговия.

3. От съображения за правна сигурност се уточнява, че регулаторното сътрудничество относно правилата и гаранциите на страните за защита на личните данни и неприкосновеността на личния живот, включително относно трансграничното прехвърляне на лични данни, е предмет на прилагането на член 6 (Защита на личните данни и неприкосновеността на личния живот).

ЧЛЕН 15

Достъп до отворен интернет

1. Всяка страна се стреми да гарантира, че крайните потребители на нейна територия са в състояние да:

а) получат достъп до законни услуги и приложения по техен избор, налични в интернет, и да ги използват при спазване на недискриминационно, разумно, прозрачно и пропорционално управление на мрежата, което не блокира, нито забавя трафика с цел получаване на нелоялно търговско предимство[19];

б) свързват избраните от тях устройства с интернет, при условие че тези устройства не вредят на други устройства, на мрежата или на услуги, предоставяни по мрежата; или

в) получат достъп до прозрачна и ясна информация относно практиките за управление на мрежата на своя доставчик на услуги за достъп до интернет.

---

19 За целите на параграф 1, буква а) страните признават, че доставчик на услуги за достъп до интернет, който предлага определено съдържание само на крайните си потребители, не действа в противоречие с този принцип.

2. От съображения за правна сигурност се уточнява, че никоя от разпоредбите на настоящия член не възпрепятства страните да приемат мерки с цел защита на обществената безопасност във връзка с потребителите онлайн, в съответствие с настоящото споразумение.

ЧЛЕН 16

Отворени правителствени данни

1. Страните признават, че улесняването на публичния достъп до правителствени данни и на тяхното използване допринася за стимулиране на икономическото и социалното развитие, конкурентоспособността, производителността и иновациите.

2. Ако някоя от страните реши да направи правителствените данни цифрово достъпни за ползване от обществеността, тя се стреми да гарантира, че тези данни:

а) са във формат, който позволява лесно търсене, извличане, използване, повторно използване и преразпределение;

б) се предоставят в машинночетим и, когато е приложимо, пространствено активиран формат;

в) са придружени от метаданни, които са възможно най-стандартни;

г) се предоставят във възможно най-голяма степен чрез надеждни, лесни за ползване и свободно достъпни приложно-програмни интерфейси;

д) се актуализират редовно;

е) не подлежат на условия, които са дискриминационни или ненужно ограничават повторната употреба; и

ж) се предоставят за повторна употреба при пълно спазване на правилата на съответната страна за защита на личните данни, включително подходящо анонимизиране ;

3. Страните се стремят да си сътрудничат, за да набележат начини, по които всяка от страните може да разшири достъпа и използването на правителствените данни, които страната е оповестила публично, с цел увеличаване и създаване на възможности за стопанска дейност извън използването им от публичния сектор.

ЧЛЕН 17

Електронно фактуриране

1. Страните признават значението на електронното фактуриране за повишаване на ефикасността, точността и надеждността на цифровите трансакции и на обществените поръчки чрез електронни средства. Всяка страна признава ползите от това да се гарантира оперативната съвместимост на рамките, използвани за електронно фактуриране на нейна територия, с рамките, използвани за електронно фактуриране на територията на другата страна, както и значението на стандартите за електронно фактуриране като ключов елемент за тази цел.

2. Всяка от страните гарантира, че мерките във връзка с електронното фактуриране на нейна територия са предназначени да подпомагат трансграничната оперативна съвместимост между рамките за електронно фактуриране на страните. За тази цел страните вземат предвид международните стандарти, насоки или препоръки, когато има такива.

3. Страните полагат усилия:

а) да споделят най-добрите практики във връзка с електронното фактуриране и да си сътрудничат за насърчаване на глобалното приемане на оперативно съвместими рамки за електронно фактуриране;

б) да си сътрудничат по инициативи, които насърчават, стимулират, подкрепят или улесняват приемането на електронното фактуриране от страна на предприятията;

в) да насърчат съществуването на основополагащи политики, инфраструктура и процеси в

подкрепа на електронното фактуриране; и

г) да осигурят осведоменост за електронното фактуриране и да изградят капацитет за електронно фактуриране.

ЧЛЕН 18

Търговия без документи на хартиен носител

1. С оглед на създаването на среда без документи на хартиен носител за презграничната търговия със стоки, страните признават значението на премахването на хартиените формуляри и документите, необходими за вноса, износа или транзита на стоки. За тази цел страните се насърчават да премахнат формулярите и документите на хартиен носител, когато е целесъобразно, и да преминат към използването на формуляри и документи в основани на данни формати.

2. Всяка от страните се стреми да предоставя на обществеността в електронен формат формулярите и документите, необходими за вноса, износа или транзита на стоки[20].

3. Всяка от страните се стреми да приема подадените в електронен формат формуляри и документи, необходими за вноса, износа или транзита на стоки, като законен еквивалент на хартиените версии на тези формуляри и документи.

4. Страните си сътрудничат двустранно и в рамките на международни форуми, за да насърчат приемането на електронните версии на формулярите и документите, необходими за вноса, износа или транзита на стоки.

5. При разработването на инициативи, които предвиждат използването на търговия без документи на хартиен носител, всяка страна се стреми да вземе предвид методите, договорени от международните организации.

---

[20] За целите на настоящия параграф терминът „електронен формат“ включва всеки формат, подходящ за автоматизирано разчитане и електронна обработка без човешка намеса, както и цифровизираните изображения и формуляри.

ЧЛЕН 19

Обслужване на едно гише

1. При създаването или поддържането на своето обслужване на едно гише съгласно член 10.4.1 от Споразумението за улесняване на търговията, посочено в приложение 1А към Споразумението за СТО, всяка от страните се стреми да осигури на всички участващи органи или агенции възможност за подаване по електронен път на документацията или данните, които се изискват за вноса, износа или транзита на стоки през нейна територия, чрез единна входна точка.

2. Страните развиват сътрудничество, например чрез обмен — когато е уместно и целесъобразно — посредством структурирана и постоянна електронна комуникация между митническите органи на страните на свързана с митниците информация, по целесъобразност и в съответствие с правото на всяка от страните, с цел подобряване на управлението на риска и ефективността на митническия контрол, определяне на рисковите стоки от гледна точка на събираемостта на приходите или безопасността и сигурността, и подпомагане на законната търговия.

3. Митническият комитет, създаден съгласно член 15.2, параграф 1 (Специализирани комитети) от Споразумението за свободна търговия:

а) осигурява правилното прилагане на настоящия член и разглежда всички въпроси, произтичащи от него;

б) може да формулира резолюции, препоръки или становища, които счита за необходими за постигането на общите цели и за правилното прилагане на настоящия член; и

в) по искане на една от страните се среща, за да обсъди и положи усилия за разрешаване на всякакви различия, които може да възникнат между страните по въпроси, свързани с настоящия член.

4. Митническият комитет може също така да предлага решения за приемане от Комитета по търговията, създаден съгласно член 15.1, параграф 1 (Комитет по търговията) от Споразумението за свободна търговия, за целите на прилагането на настоящия член.

Комитетът по търговията разполага с правомощието да взема такива решения.

ЧЛЕН 20

Електронни плащания

1. Като отбелязват бързия растеж на електронните плащания, по-специално на тези, предоставяни от нови доставчици на електронни платежни услуги, страните отчитат колко е важно да бъде развита ефикасна, безопасна и сигурна среда за трансгранични електронни плащания, включително чрез признаване на:

а) ползата от това да се подпомогне разработването на безопасни, ефективни, надеждни, сигурни, финансово приемливи и достъпни трансгранични електронни плащания чрез стимулиране на приемането и използването на международно приети стандарти, насърчаване на оперативната съвместимост на електронните платежни системи и поощряване на полезните иновации и конкуренцията в областта на електронните платежни услуги;

б) значението на това да се поддържат безопасни, ефективни, надеждни, сигурни и достъпни електронни платежни системи чрез законови и подзаконови актове, в които по целесъобразност се отчитат рисковете, свързани с тези системи; и

в) значението на това да се осигури възможност за своевременното въвеждане на безопасни, ефективни, надеждни, сигурни, финансово приемливи и достъпни електронни платежни продукти и услуги.

2. За целта всяка от страните се стреми:

а) своевременно да издава окончателни решения относно регулаторните или лицензионните одобрения;

б) да взема предвид по отношение на съответните електронни платежни системи международно приетите стандарти в областта на плащанията с цел да се осигури по-

голяма оперативна съвместимост между електронните платежни системи;

в) да насърчава доставчиците на финансови услуги и на услуги за електронни плащания да използват отворени платформи и архитектури и да предоставят, в съответствие с приложимите правила за защита на данните, технически интерфейси за своите финансови продукти, услуги и трансакции, с цел да се улесни оперативната съвместимост, конкуренцията, сигурността и иновациите в електронните плащания, което може да включва партньорства с доставчици трети страни, при спазване на подходящо управление на риска; и

г) да улеснява иновациите и конкуренцията, както и своевременното въвеждане на нови финансови и електронни платежни продукти и услуги, например чрез приемане на регулаторни и отраслови лаборатории.

3. Всяка от страните своевременно предоставя публичен достъп до своето съответно законодателство относно електронните плащания, включително онова, което се отнася до регулаторното одобрение, изискванията, процедурите и техническите стандарти за лицензиране.

ЧЛЕН 21

Киберсигурност

1. Страните признават, че киберсигурността е в основата на цифровата икономика и заплахите за нея подкопават доверието в цифровата търговия.

2. Страните признават развиващия се характер на киберзаплахите. За да установят и намалят тези заплахи и по този начин да улеснят цифровата търговия, страните се стремят:

а) да изградят способностите на своите съответни национални структури, отговарящи за реагирането при инциденти в областта на киберсигурността; и

б) да си сътрудничат с цел установяване и намаляване на злонамереното проникване или

разпространението на зловредни програми, които засягат електронните мрежи на страните, своевременно справяне с инцидентите в областта на киберсигурността и обмен на информация в областта на повишаването на осведомеността и най-добрите практики.

3. Като отбелязват развиващия се характер на киберзаплахите и отрицателното им въздействие върху цифровата търговия, страните признават значението на основаните на риска подходи за справяне с тези заплахи, като същевременно се свеждат до минимум пречките пред търговията. Съответно с оглед на установяването на рисковете за киберсигурността и защитата срещу тях, откриването на събития, свързани с киберсигурността, реагирането на свързани с киберсигурността инциденти и възстановяването от тях, всяка от страните се стреми да използва и насърчава предприятията на своя територия да използват основани на риска подходи, при които се разчита на най-добрите практики за управление на риска и на стандарти, разработени по прозрачен и открит начин, основан на консенсус.

ЧЛЕН 22

Стандарти, технически регламенти и процедури за оценяване на съответствието

1. За целите на настоящия член определенията, посочени в приложение 1 към Споразумението за техническите пречки пред търговията (наричано по-долу „Споразумението за ТПТ“), се прилагат *mutatis mutandis*.

2. Страните признават значението и приноса на стандартите, техническите регламенти и процедурите за оценяване на съответствието за насърчаването на добре функциониращa цифрова икономика и намаляването на пречките пред цифровата търговия чрез увеличаване на общата и оперативната съвместимост и надеждността.

3. Страните насърчават своите съответни органи да участват и да си сътрудничат в области от взаимен интерес в рамките на международни форуми, по които и двете са страни, за да поощрят разработването и използването на международни стандарти, свързани с цифровата търговия. В нововъзникващите области от взаимен интерес в цифровата икономика страните се стремят да изпълнят тази задача и по отношение на

услугите, свързани с цифровата търговия.

4. Страните признават, че механизмите, които улесняват трансграничното признаване на резултатите от оценяването на съответствието, могат да улеснят цифровата търговия. Страните се стремят да се възползват от тези механизми, които включват споразумения за международно признаване за приемане на резултатите от оценяването на съответствието от регулаторните органи. В нововъзникващите области от взаимен интерес в цифровата икономика страните се стремят да изпълнят тази задача и по отношение на услугите, свързани с цифровата търговия.

5. За тази цел в областите от взаимен интерес, свързани с цифровата търговия, страните се стремят или насърчават своите съответни органи да набелязват съвместни инициативи в областта на стандартите, техническите регламенти и процедурите за оценяване на съответствието и да си сътрудничат по тях.

6. Страните признават значението на обмена на информация и прозрачността по отношение на разработването, приемането и прилагането на стандарти, технически регламенти и процедури за оценяване на съответствието за цифровата търговия и потвърждават своите ангажименти, свързани с прозрачността, съгласно членове 4.4—4.6 от Споразумението за свободна търговия. В нововъзникващите области от взаимен интерес в цифровата икономика страните признават значението на обмена на информация и прозрачността по отношение на разработването, приемането и прилагането на стандарти, технически регламенти и процедури за оценяване на съответствието за услугите, имащи отношение към цифровата търговия, и се стремят, при поискване и когато е целесъобразно, да насърчават своите съответни органи да предоставят информация за стандартите, техническите регламенти и процедурите за оценяване на съответствието във връзка с услугите, имащи отношение към цифровата търговия.

ЧЛЕН 23

Малки и средни предприятия и стартиращи предприятия

1. Страните признават основната роля на малките и средните предприятия (МСП) и

стартиращите предприятия в двустранните търговски и инвестиционни отношения между страните и възможностите, които цифровата търговия може да предложи на тези субекти.

2. Страните признават съществената роля на заинтересованите лица, включително предприятията, за прилагането на настоящия член от страните.

3. С оглед на увеличаването на възможностите за МСП и стартиращите предприятия да се възползват от настоящото споразумение, страните се стремят да обменят информация и най-добри практики за използването на цифровите инструменти и технологии, за да се повиши участието на МСП и стартиращите предприятия в предлаганите от цифровата търговия възможности.

ЧЛЕН 24

Цифрово приобщаване

1. Страните признават значението на цифровото приобщаване, което да гарантира, че всички хора и предприятия разполагат с необходимото, за да участват в цифровата икономика, да допринасят за развитието ѝ и да се възползват от нея. За тази цел страните признават колко е важно да се разширяват и улесняват възможностите, като се премахват пречките пред участието в цифровата търговия.

2. За тази цел страните си сътрудничат по въпросите, свързани с цифровото приобщаване, включително участието в цифровата търговия на лица, които може да се сблъскват с непропорционални пречки пред участието си в цифровата търговия. Това сътрудничество може да включва:

а) споделяне на опит и най-добри практики, включително обмен на информация между експерти, по отношение на цифровото приобщаване;

б) установяване и преодоляване на пречките пред достъпа до предлаганите от цифровата търговия възможности;

в) споделяне на методи и процедури за разработване на набори от данни и извършване на анализ във връзка с участието в цифровата търговия на лица, които може да се сблъскват с непропорционални пречки пред участието си в цифровата търговия; и

г) всички други области, договорени съвместно от страните.

3. Дейностите по сътрудничество, свързани с цифровото приобщаване, може да се извършват чрез координиране, когато е целесъобразно, на съответните агенции и заинтересовани лица на страните.

4. Страните се стремят да участват активно в СТО и в други международни форуми с цел насърчаване на инициативи за постигане на напредък при цифровото приобщаване в цифровата търговия.

ЧЛЕН 25

Споделяне на информация

1. Всяка от страните създава или поддържа безплатен и публично достъпен цифров носител, който съдържа информация за настоящото споразумение, включително:

а) текста на споразумението;

б) резюме на настоящото споразумение; и

в) всякаква допълнителна информация, която някоя от страните счита, че би помогнала на МСП и стартиращите предприятия да разберат ползите от настоящото споразумение.

2. Всяка от страните редовно преразглежда информацията, предоставена съгласно настоящия член, за да гарантира, че информацията и хипервръзките са актуални и точни.

3. Доколкото е възможно, всяка от страните се стреми да предостави на английски език информацията, осигурявана съгласно настоящия член.

ЧЛЕН 26

Ангажиране на заинтересованите лица

1. Страните търсят възможности да популяризират ползите от цифровата търговия съгласно настоящото споразумение сред заинтересованите лица, сред които например предприятия, неправителствени организации, експерти от академичната общност и други.

2. Страните признават колко е важно да бъдат ангажирани заинтересованите лица и да бъдат насърчавани относимите инициативи и платформи в рамките на страните и между тях, в зависимост от случая, в контекста на настоящото споразумение.

3. Когато е целесъобразно, страните може да ангажират заинтересованите лица, например предприятия, неправителствени организации и експерти от академичната общност, за целите на дейностите по прилагане и по-нататъшното модернизиране на настоящото споразумение.

ГЛАВА ТРЕТА

ИЗКЛЮЧЕНИЯ, УРЕЖДАНЕ НА СПОРОВЕ, ИНСТИТУЦИОНАЛНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

РАЗДЕЛ А

ИЗКЛЮЧЕНИЯ

ЧЛЕН 27

Пруденциални изключения

1. Независимо от всички други разпоредби на настоящото споразумение, никоя от страните не може да бъде възпрепятствана да предприема мерки от пруденциални

съображения[21], включително:

а) закрила на инвеститорите, вложителите, притежателите на полици или лицата, в чийто интерес е длъжен да действа доставчикът на финансови услуги;

б) гарантиране на целостта и стабилността на финансовата система на някоя от страните.

2. Когато тези мерки не са съобразени с разпоредбите на настоящото споразумение, те не се използват като средство за заобикаляне на ангажиментите или задълженията на страната по настоящото споразумение.

3. Никоя от разпоредбите на настоящото споразумение не може да се тълкува като изискване към дадена страна да оповестява информация относно дейностите и сметките на отделни потребители или каквато и да била поверителна или защитена информация, с която разполагат публичноправните субекти.

ЧЛЕН 28

Общи изключения

Член 2.15 (Общи изключения) и член 7.50 (Изключения) от Споразумението за свободна търговия се прилага *mutatis mutandis* към настоящото споразумение.

[21] Подразбира се, че понятието „пруденциални съображения“ може да включва поддържането на сигурността, стабилността, целостта или финансовата отговорност на отделните доставчици на финансови услуги.

ЧЛЕН 29

Изключения във връзка със сигурността

Член 15.9 (Изключения във връзка със сигурността) от Споразумението за свободна търговия се прилага *mutatis mutandis* към настоящото споразумение.

ЧЛЕН 30

Изключения, свързани с платежния баланс

Член 15.8 (Изключения, свързани с платежния баланс) от Споразумението за свободна търговия се прилага *mutatis mutandis* към настоящото споразумение.

ЧЛЕН 31

Данъчна политика

Член 15.7 (Данъчна политика) от Споразумението за свободна търговия се прилага *mutatis mutandis* към настоящото споразумение.

РАЗДЕЛ Б

УРЕЖДАНЕ НА СПОРОВЕ

ЧЛЕН 32

Уреждане на спорове

1. Ако между страните възникне спор относно тълкуването или прилагането на настоящото споразумение, разпоредбите на четиринадесета глава (Уреждане на

спорове) от Споразумението за свободна търговия и приложенията към него се прилагат *mutatis mutandis* към настоящото споразумение. По отношение на уреждането на спорове във връзка с финансови услуги, член 7.45 (Уреждане на спорове) от Споразумението за свободна търговия се прилага *mutatis mutandis* и към настоящото споразумение.

2. По всеки въпрос, свързан с тълкуването и прилагането на настоящото споразумение, страните може да използват механизма за медиация, предвиден в приложение 14-А (Механизъм за медиация при нетарифни мерки) от Споразумението за свободна търговия, който се прилага *mutatis mutandis*.

ЧЛЕН 33

Прозрачност

При спазване на принципите за защита на поверителната информация, в допълнение към разпоредбите в четиринадесета глава (Уреждане на спорове) от Споразумението за свободна търговия всяка страна незабавно оповестява публично:

а) искането за провеждане на консултации съгласно член 14.3, параграф 2 (Консултации) от Споразумението за свободна търговия;

б) искането за сформиране на арбитражен комитет съгласно член 14.4, параграф 2 (Започване на арбитражната процедура) от Споразумението за свободна търговия;

в) датата на сформиране на арбитражен комитет в съответствие с член 14.5, параграф 4 (Сформиране на арбитражния комитет) от Споразумението за свободна търговия, срока за приемане на писмени становища *amicus curiae* в съответствие с член 11.1 от приложение 14-В (Процедурен правилник за арбитраж) към Споразумението за свободна търговия, и работния език на процедурата пред арбитражния комитет, определен в съответствие с член 13 от приложение 14-В (Процедурен правилник за арбитраж) към Споразумението за свободна търговия;

г) своите становища и позиции, представени по време на процедурата пред арбитражния

комитет; и

д) информацията, че е постигнато взаимноприемливо решение в съответствие с член 14.13 (Взаимно приемливо решение) от Споразумението за свободна търговия. Страните могат също така, при спазване на изискването за защита на поверителната информация, незабавно да направят публично достояние взаимноприемливо решение, постигнато съгласно член 14.13 (Взаимно приемливо решение) от Споразумението за свободна търговия, като отбелязват, че политиката на Съюза е да предоставя публичен достъп до такива документи.

РАЗДЕЛ В
ИНСТИТУЦИОНАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 34

Институционални разпоредби

1. Член 15.1 (Комитет по търговията), член 15.2 (Специализирани комитети), член 15.4 (Вземане на решения) и член 15.5 (Изменения) от Споразумението за свободна търговия се прилагат *mutatis mutandis* към настоящото споразумение.

2. Страните създават Работна група по цифровата търговия под егидата на Комитета по търговията. Работната група по цифровата търговия отговаря за ефективното прилагане на настоящото споразумение, с изключение на член 19 (Обслужване на едно гише). Член 15.3 (Работни групи) от Споразумението за свободна търговия се прилага *mutatis mutandis* към настоящото споразумение.

3. Работната група по цифровата търговия заседава на подходящо равнище веднъж годишно, освен ако страните са се договорили друго, или по всяко време по искане на някоя от страните или на Комитета по търговията. Тя се председателства съвместно от представители на Съюза и на Корея. Работната група по цифровата търговия постига съгласие относно графика на своите заседания и дневния си ред

4. Работната група по цифровата търговия информира Комитета по търговията за своя

график и дневен ред достатъчно време преди заседанията. Тя докладва на Комитета по търговията за своите дейности на всяко редовно заседание на Комитета по търговията. Съществуването на Работната група по цифровата търговия не е пречка за никоя от страните да отнесе даден въпрос непосредствено пред Комитета по търговията.

РАЗДЕЛ Г

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 35

Оповестяване на информация

1. Никоя от разпоредбите на настоящото споразумение не може да се тълкува като изискваща от която и да е страна да предоставя поверителна информация, чието оповестяване би възпрепятствало правоприлагането или по друг начин би противоречало на обществения интерес, или би накърнило законни търговски интереси на определени публични или частни предприятия.

2. Когато някоя от страните предостави на Работната група по цифровата търговия, на Комитета по търговията или на Митническия комитет информация, която се счита за поверителна съгласно нейното право, другата страна третира информацията като поверителна, освен ако предоставящата информацията страна се съгласи за друго.

ЧЛЕН 36

Влизане в сила

1. Настоящото споразумение се одобрява от страните в съответствие с техните собствени процедури.

2. Настоящото споразумение влиза в сила 60 дни след деня, в който страните си разменят писмени уведомления, удостоверяващи, че те са изпълнили съответните приложими законови изисквания и процедури за влизането в сила на настоящото споразумение, или на друга договорена от страните дата.

3. Уведомленията се изпращат на Генералния секретар на Съвета на Европейския съюз и на Министерството на търговията, промишлеността и енергетиката на Корея или на негов приемствен орган.

ЧЛЕН 37

Срок на действие

1. Настоящото споразумение се сключва за неопределен срок.

2. Всяка от страните може да уведоми писмено другата страна за намерението си да денонсира настоящото споразумение.

3. Денонсирането поражда действие шест месеца след уведомлението съгласно параграф 2.

ЧЛЕН 38

Изпълнение на задълженията

1. Страните предприемат всички общи или специални мерки, необходими за изпълнението на техните задължения по силата на настоящото споразумение. Те следят за постигането на целите, посочени в настоящото споразумение.

2. Всяка от страните може незабавно да предприеме подходящи мерки в съответствие с международното право в случай на денонсиране на настоящото споразумение, което не е обхванато от общите правила на международното право.

ЧЛЕН 39

Връзки с други споразумения

1. Освен ако е посочено друго, предходните споразумения между държавите — членки на Съюза, или Европейската общност, или между Съюза и Корея, не се заменят или прекратяват с настоящото споразумение.

2. Седма глава (Търговия с услуги, установяване и електронна търговия), Раздел Е (Електронна търговия) от Споразумението за свободна търговия престава да се прилага и се заменя с настоящото споразумение.

3. От съображения за правна сигурност седма глава (Търговия с услуги, установяване и електронна търговия), Раздел Д (Регулаторна рамка), подраздел Д (Финансови услуги), включително член 7.46 (Признаване) от Споразумението за свободна търговия продължава да се прилага за мерките, които попадат в обхвата на член 7.37 (Приложно поле и определения) от посоченото споразумение.

4. Настоящото споразумение представлява неразделна част от цялостните двустранни отношения между Съюза и неговите държави членки, от една страна, и Корея, от друга страна, уредени от Рамковото споразумение и Споразумението за свободна търговия. Настоящото споразумение представлява специално споразумение, което привежда в действие, заедно със Споразумението за свободна търговия, търговските разпоредби по смисъла на Рамковото споразумение.

5. Страните се споразумяват, че никоя от разпоредбите на настоящото споразумение не изисква от тях да действат по начин, който не е в съответствие със задълженията им по Споразумението за СТО.

ЧЛЕН 40

Липса на непосредствено действие

1. От съображения за правна сигурност никоя от разпоредбите на настоящото споразумение не може да се тълкува като предоставяща права или налагаща задължения на лица, различни от правата и задълженията, възникнали между страните по силата на международното публично право.

2. Никоя страна не предвижда право на иск по реда на своето право срещу другата страна на основание, че дадена мярка на другата страна не е в съответствие с настоящото споразумение.

ЧЛЕН 41

Териториално приложение

Настоящото споразумение се прилага:

а) по отношение на Съюза — спрямо териториите, в които се прилагат Договорът за Европейския съюз и Договорът за функционирането на Европейския съюз, и при условията, предвидени в тези договори; и[2]

б) по отношение на Корея — спрямо нейната територия.

Позоваванията на „територия“ в настоящото споразумение се разбират в този смисъл, освен ако изрично е посочено друго.

ЧЛЕН 42

Автентични текстове

Настоящото споразумение е съставено в два еднообразни екземпляра на английски, български, гръцки, датски, естонски, ирландски, испански, италиански, латвийски, литовски, малтийски, немски, нидерландски, полски, португалски, румънски, словашки, словенски, унгарски, фински, френски, хърватски, чешки и шведски и корейски език, като текстовете на всички езици са еднакво автентични.